

forstaa, hvad det var at blive forsørgt af Fattigvæsenet. Det er dog ellers meget let at se, hvad der skal forstaaes derved, nemlig at de faar regelmæssig Hjælp af Kommunen, at de f. Eks. faar ugentlig eller maanedlig Hjælp, saaledes at hele deres egen og deres Families Tilværelse opretholdes af Forsørgelseskommunen. Vi har dog gjort den Undtagelse, at Alimenterer ikke falder ind herunder. Den Hjælp, de har faaet ved, at Kommunen har betalt Alimentsbidrag for dem, skal betragtes som Fattighjælp, uanset hvor længe eller hvor kort de har nydt den. Det, synes jeg, er en Indrømmelse fra vor Side, som den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Pinholt burde paaskønne. Med den Indskrænkning synes jeg ikke, der kan være nogen som helst Vanskelighed ved at forstaa, hvad der menes med den Paragraf. I hvert Fald er det dog ganske urimeligt, at enhver, der har faaet Hjælp de sidste 5 Aar, skal miste sin Valgret, hvis han ikke kan tilbagebetale, hvad han har faaet, eller hvis ikke den paagældende Kommune vil eftergive det. Det er saa haardt en Straf, at den ligefrem rangerer med at komme i Tugthuset, idet man jo ogsaa kan faa sin Valgret igen, naar der er gaaet 5 Aar, siden man kom ud derfra; og det synes jeg dog, er lige lovlig haardt. Det forekommer mig, at der vilde være udmærket god Grund for det ærede Regeeringsparti til at gaa med til en rimelig og forsvarlig Løsning af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt var inde paa Spørgsmaalet om Amtsraadene og fandt, at det ikke kunde lade sig gøre, som vi foreslaar, at vælge Amtsraadene samme Dag, man vælger Sogneraadene. Derimod kunde det ærede Medlem nok tænke sig, at det Sogneraad, der blev valgt paa den Dag, bagefter kunde vælge Amtsraadet. Det er en ganske mærkværdig Tankegang. Det ærede Medlem, som ellers er lige saa logisk som andre ærede Medlemmer, synes paa dette Punkt at være uhyre tungnem. Det ligger dog lige for, at Vælgerne let kan udpege nogle Mennesker, som egner sig til at være Sogneraadsmødder, og at Vælgerne ligeledes let kunde udpege Amtsraadsmedlemmer, og at man paa den Maade vilde kunne faa de bedst mulige Valg frem. Naar det ærede Medlem siger, at man har en god Valgmaade nu til Amtsraadene, saa siger jeg, at god og god er alligevel to Ting. Forholdstalsvalgmaaden kommer i alt Fald ikke til sin Ret i saa smaa Forhold, som der er Tale om ved Valg til Amtsraad, og

det er en meget væsentlig Fejl. Men desuden, Amtsraadene trænger sikkert til Fornyelse, og de trænger til at faa et ordentligt Bad i den almindelige Vælgerbefolkning. Amtsraadene er ikke saa fri-sindede eller moderne, som det kunde være ønskeligt. Jeg har adskillige Gange for mine Synders Skyld maattet referere Amtsraadsråder, og jeg maa sige, det var ikke altid Genier, der sad i det Amtsraad. Jeg husker tydeligt, at der i Amtsraadet sad en Proprietær, en meget agtet Mand paa Egnen, men han havde aldrig noget andet Standpunkt end det, Amtmanden havde. Jeg har kun en eneste Gang set, at han har stemt anderledes end Amtmanden, men den Gang var der ogsaa ved at blive Revolution, for Amtmanden foreslog, at det fattigste Menneske i Amtet skulde have en Understøttelse af 125 Kr. Noget saa revolutionært kunde Proprietæren ikke tænke sig, og saa rejste han sig for første Gang i sit lange Liv og stemte imod Amtmanden. Megen Visdom har der ikke indtil for ganske faa Aar siden været at finde i Amtsraadene, og jeg tror, at en Fornyelse og en Forryngelse af disse vilde være ganske udmærket.

Det forbauser mig, at den højtærede Minister har forsømt at tage Hensyn til, hvad Valglovskommissionen siger angaaende Stemmeafgivning uden personligt Fremmøde. Der forelaa fra Valglovskommissionen et rigtig pænt Forslag, idet med Undtagelse af et enkelt Medlem, Hr. Landstingsmand Piper, alle var enige om, at der burde gøres noget med Hensyn til, at syge, Søfolk, Tjenestemænd, der var udkommanderet til Tjeneste o. s. v., skulde have Lov at afgive deres Stemmer uden at behøve at møde personlig. Det forekommer mig, at det vilde have været rimeligt, om den højtærede Minister, naar han foregiver at ville fremme det Forslag, som Flertallet i Valglovskommissionen har fremsat, havde taget denne Del med, saa meget mere som det er en Bestemmelse, der er gennemført i en hel Del andre Stater, f. Eks. i Norge, endda i langt videre Omfang end i det Forslag, der er kommet fra Valglovskommissionen. Der synes jeg, at den højtærede Minister med god Grund kunde have fulgt Valglovskommissionen, og at han vilde have gjort en god Gerning dermed mod syge, Søfolk, Tjenestemænd og andre, som maatte være forhindret i at give personligt Fremmøde ved Valgene.

Endelig er der Spørgsmaalet om Alderen, som jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Pinholt saavel som den ærede Mini-